
Mesijansko Biblijska Studija - 111

USLOV ZA SPASENJE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

USLOV ZA SPASENJE
MBS 111
Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

A svima koji ga primiše dade vlast da postanu deca Božija, onima koji veruju u ime njegovo
(Jovan 1:12)

Ova studija će dati odgovor na pitanje, „Šta tačno osoba treba da učini kako bi bila spašena?“ Ovu temu ćemo obraditi u dve glavne kategorije. Prvo, govorićemo o uslovu za spasenje i o tome šta on jeste. I drugo, istražićemo različite lažne dodatke spasenju, koji su dodavani od raznih grupa kroz istoriju Crkve.

I. ISPRAVAN USLOV SPASENJA

„Prema Bibliji, šta osoba treba da uradi kako bi bila spašena?“ Kada govorimo o pozitivnom uslovu spasenja, pet tačaka treba da se istakne.

A. Vera

Prva tačka jeste to da je prema Pismima spasenje utemeljeno samo na veri u Ješuu (Isusa) Mesiju. Spasenje je po milosti kroz veru, i to je jedini uslov za spasenje. Ovo je polazna tačka sa koje treba da se priđe ovom pitanju.

B. Biblijski Dokaz

Druga tačka koja treba da se istakne jeste to da u više od dve stotine slučajeva gde nam je dat uslov za spasenje, kaže se da je to samo vera ili pouzdanje. Ovo je jako važno da se zapamti. Ima više od dvesta mesta u Novom Zavetu gde nam se govori o uslovu za spasenje, i na svim tim mestima, vera, odnosno pouzdanje, daje nam se kao jedan i jedini uslov. Ukoliko je ovo istina, i ukoliko postoje „problematični odlomci“, svakako ne bi trebalo tumačiti ovih dvesta potpuno jasnih odlomaka u bledom svetlu ovih nekoliko do neke tačke problematičnih odlomaka. Onaj koji tumači trebalo bi da pokuša tih nekoliko problematičnih odlomaka protumačiti u svetlu ovih dvesta potpuno jasnih. Sa ovim problematičnim odlomcima bavićemo se posle u drugoj kategoriji, „Lažni Dodaci Spasenju“.

Jedan potpuno jasan odlomak je Jovan 1:12: ***A svima koji ga primiše dade vlast da postanu deca Božija, onima koji veruju u ime njegovo.***

Ovaj stih tvrdi da su oni koji su postali ***deca Božija*** oni ***koji ga primiše***. „Šta znači to primiti Mesiju?“ Drugi deo stiha nam objašnjava da primiti Mesiju znači ***verovati u ime njegovo***, verovati da On jeste Jevrejski Mesija. Jednostavno osoba veruje i prima spasenje. To je način na koji osoba postaje dete Božije, i verovati je jedini uslov koji se ovde pominje.

Drugi primer su Dela Apostolska 16:30-31: ***Izvede ih napolje i reče: 'Gospodo, šta treba da učinim da se spasem?' A oni rekoše: 'Veruj u Gospoda Isusa Hrista, i spašćeš se i ti i tvoji ukućani.'***

U stihu 30, postavljeno je pitanje: **šta** tačno **treba da učinim da se spasem?** Kada apostoli odgovore u stihu 31, kažu da je jedini uslov **Veruj u Gospoda Isusa Hrista**. Ukoliko poveruju u Gospoda Isusa, primaju spasenje.

Ovo su samo dva od preko dvesta primera gde je dat uslov za spasenje, i jedini uslov koji je naveden jeste vera, ili pouzdanje. Zato šta je u ogromnoj većini slučajeva ovo jedini uslov koji je dat, svako bi trebao da bude jako pažljiv pre nego i pretpostavi da postoje još neki dodani uslovi za spasenje.

C. Mesija kao Zamena

Treća tačka koja se tiče ispravnog uslova za spasenje jeste to da vera mora da bude smeštena u Mesiju kao zamensku žrtvu koji plaća kaznu za naše grehe i kao Spasitelja od kazne za greh. Spasenje nije samo verovati da Ješua postoji. Neki od najpoznatijih paganskih ateista veruju da je čovek po imenu Ješua iz Nazareta postojao. Samo verovati da je Ješua postojao, verovati da je On eto umro na krstu, verovati da je On posle ustao iz mrtvih, nije ono što spašava. Već, vernikova vera i pouzdanje moraju biti stavljeni u Mesiju kao zamensku žrtvu i kao Spasitelja od kazne za naše grehe.

Drugim rečima, osoba treba da se pouzdaje u Mesiju za svoje spasenje. Osoba mora da veruje da je Mesija taj koji je učinio potpuno i celokupno delo spasenja za onoga koji veruje. Da bi čovek bio spašen, mora da veruje ne samo da je On umro, već da je On umro za grehe te osobe. Ukoliko osoba veruje da je Ješua Mesija umro za grehe, to pretpostavlja da onaj koji to ispoveda, ispoveda za sebe da je grešnik. Tako da osoba mora da veruje da je Ješua umro za lično njegove grehe, kao njegova zamena, da je pokopan i da je ustao iz mrtvih, i da je na taj način omogućio spasenje onome koji veruje. Znači, osoba mora da se pouzdaje u Ješuu za svoje spasenje.

To je uslov za spasenje: vera mora da bude smeštena u Mesiju kao zamensku žrtvu za grehe vernika i u Mesiju kao Spasitelja od kazne za greh.

D. Grčke Reči

Četvrta tačka o kojoj ćemo da diskutujemo jeste ispravan uslov za spasenje kroz tri glavne Grčke reči, koje se koriste u Pismima.

1. Pistis

Prva glavna Grčka reč jeste **pistis**; upotrebljena je 243 puta u Novom Zavetu. Uvek ima značenje „vera“, sa samo četiri izuzetka: Dela 17:31, gde znači „dokazati“, ili „dati garanciju“; II Solunjanima 2:13, gde je prevedeno kao „verom“, ili „verovanjem“; Titu 2:10, gde je prevedeno u smislu „vernosti“; i u Jevrejima 10:39,

gde se prevodi kao „veruju“, ili kao „pouzdavaju.“ Osim u ova četiri slučaja, reč **pistis**, uvek ima značenje „vera.“

2. Pisteuo

Druga Grčka reč jeste **pisteuo**; upotrebljena je sveukupno 246 puta u Grčkom Novom Zavetu. Uvek ima značenje „poverovati“, osim u devet slučajeva: jednom se prevodi kao „vernici“, ili kao „oni koji su poverovali“ (Dela 5:14); a osam puta je prevedeno ili kao **predanje, predanost**, ili kao **poveriti** (Luka 16:11; Jovan 2:24; Rimljani 3:2; I Korinćanima 9:17; Galatima 2:7; I Solunjanima 2:4; Titu 1:3; I Timoteju 1:11).

3. Peitho

Treća glavna Grčka reč jeste **peitho**; ona znači, „učiniti da se nešto veruje“. Ova reč upotrebljena je 50 puta u Grčkom Novom Zavetu, a prevodi se na devet različitih načina. Prevedena je kao **uveriti**, dvadeset dva puta; kao **pouzdanje**, deset puta; kao **samouverenost**, devet puta; kao **poslušati**, sedam puta; kao **verovati**, tri puta; kao **prinost**, jednom; kao **učiniti slobodnim**, jednom; i kao **pristup**, jednom. Ali, uprkos ovih devet različitih prevoda, korensko značenje reči i dalje ostaje isto: „učiniti da se nešto veruje“.

Kombinujući ove tri Grčke reči, jasno se može odrediti šta je uslov za spasenje u odnosu prema veri. Prvo, to znači, „verovati“. Drugo, znači „biti potpuno uveren u to“. Treće, znači „staviti svoje pouzdanje u to“. I četvrto, znači „verovati u smislu u da se u potpunosti osloni na to“. Ovo su četiri aspekta vere i načini na koji osoba smešta svoje pouzdanje u Isusa Mesiju.

E. Načini Korištenja Reči

Peta točka za raspraviti u vezi sa ispravnim uslovom za spasenje jeste pet različitih načina kako se upotrebljava reč „vera“. Prvo, upotrebljena je kao „uverenje da je nešto istina“. Drugo, vera se upotrebljava u smislu „pouzdanja“. Treće, vera je upotrebljena u smislu „uverenosti“, a to je jači izraz od samog mišljenja, ali ipak slabiji od predznanja. Četvrto, vera se koristi kao „verovanje koje se temelji na spoznatoj činjenici“ (Rimljani 10:14). I peto, vera mora da ima svoj objekt. Objekt vere je Bog, dok je sadržaj vere smrt Mesije za grehe osobe koja veruje, Njegov pokop, i Njegovo Vaskrsenje.

F. Zaključak

Da zaključimo prvi deo ove studije: jedini uslov za spasenje jeste verovati da je Mesija umro za grehe pojedinca koji veruje, da je bio pokopan, i da je ustao iz mrtvih, i potpuno se u Njega pouzdati za spasenje.

II. LAŽNI DODACI SPASENJU

Drugo veliko područje koje se odnosi na uslov za spasenje jesu razni lažni dodaci, koji su nadodavani kroz istoriju Crkve. Mi ćemo ovde govoriti o pet lažnih dodataka.

A. Pokajanje

Prvi lažni dodatak spasenju jeste pokajanje. Neke grupe tvrde da osoba mora ne samo da poveruje u Mesiju i da se pouzda u Njega za svoje spasenje, već se osoba mora i pokajati. Učestalo, ono šta oni misle pod pokajanje jeste „osoba mora istinski da žali zbog svojih greha“.

1. Pogrešna Upotreba Reči

Prvo, stvarno značenje reči pokajanje jeste jednostavno „da osoba promeni mišljenje“. To je sve šta Biblijsko pokajanje znači. Pokajanje ne znači „da osobi bude žao zbog svojih greha“. Grčka reč za „pokajanje“ jednostavno znači „da osoba promeni um, da promeni mišljenje“.

Druga stvar u vezi sa pokajanjem jeste da kada se reč koristi kao sinonim za verovanje, onda da, tada pokajanje jeste uslov za spasenje. Na primer, osoba mora da promeni mišljenje u vezi sa Mesijom kako bi bila spašena. Ako se pod pokajanjem misli kao na sinonim za verovanje i za uverenje, onda da, pokajanje jeste uslov za spasenje.

Treća stvar u vezi sa reči „pokajanje“ jeste da to postaje lažni dodatak kada se uzme kao da znači „tuga, ili žalost“. Ukoliko pod pokajanje osoba misli „žalost“ i stoga, misli da mora da oseća žalost i tugu zbog svojih greha kako bi bila spašena, onda to postaje lažni dodatak spasenju.

Četvrto, ukoliko je pokajanje, u smislu da je osobi žao zbog počinjenih greha, neophodno, onda spasenje postaje dve stvari. Prvo, spasenje je onda smešteno na temelj od dela; i drugo, spasenje se onda temelji na osećajima, a ne na činjenicama i obećanjima iz Pisama.

Peta stvar u vezi sa pokajanjem jeste to da pokajanje spasenja nikada nije odvojeni čin od vere ili pouzdanja.

Verovanje kao uslov za spasenje pojavljuje se oko dve stotine puta; pokajanje, kao sinonim za verovanje dano nam je trideset pet puta. Pokajanje je sinonim za verovanje i samo kao sinonim za verovanje ono jeste uslov za spasenje. Ali, ukoliko neko preformuliše pokajanje u smislu, „da je nekom žao zbog počinjenih greha“, onda je to lažni dodatak.

2. Korišćenje Reči u Novom Zavetu

Novi Zavet koristi reč „pokajanje“ na četiri različita načina. Prvo, koristi je kao sinonim za verovanje, a u tom slučaju znači u potpunosti isto što i verovati u Ješuu

Mesiju. Osoba je promenila svoje mišljenje i poverovala je u Njega (Luka 24:47; Dela 17:30; Rimljani 2:4; II Timoteju 2:25; II Petrova 3:9).

Drugi način na koji se koristi reč pokajanje jeste da je osoba promenila svoje mišljenje u vezi bilo čega. Još jednom, ova reč nikada u sebi ne nosi osećaj da je nekom žao ili da tuguje. Žalost može da prati pokajanje, ali reč sama po sebi ne znači „žalost“. Reč jednostavno znači „promeniti mišljenje“ (Dela 8:22; 11:18; 20:21; 26:20; Jevrejima 6:1, 6; 12:17; Otkrivenje 9:20).

Treći način na koji se upotrebljava reč „pokajanje“ jeste u odnosu na Izrael kada se govori o potrebi da se Izrael pokaje, a to znači da Izrael mora da promeni svoje mišljenje u vezi sa Isusom. I ovde, ponovo, to jednostavno znači „promeniti svoje mišljenje u vezi sa time ko jeste Mesija“ (Dela 2:38; 3:19; 5:31).

Četvrti način na koji se koristi reč „pokajanje“ jeste u vezi sa Jovanovim krštenjem, koje se još naziva i „krštenjem pokajanja“. U tom smislu, to je jednostavno deo Božijeg odnosa unutar saveza sa Izraelom (Dela 13:24; 19:4).

Znači, kada govorimo o pokajanju, ima dve stvari koje treba primetiti. Ukoliko se pokajanje koristi samo kao sinonim za verovati u Mesiju, a to je način na koji Biblija koristi tu reč, samo u tom smislu to jeste uslov za spasenje. Ali, ukoliko se, kao šta to neke grupe čine, koristi tako da se reč „pokajanje“ razume kao „osećati žalost zbog svog greha“, onda to zapravo postaje lažni dodatak spasenju.

B. Ispovedanje Mesije

Drugi lažni dodatak spasenju poznat je kao „ispovedanje Mesije“. Mesto gde ovo postaje lažni dodatak jeste učenje nekih krugova koje kaže da mora postojati javno ispovedanje Mesije da bi osoba bila spašena.

1. Temelj za Ovo Učenje

Ovo učenje temelji se na dva odlomka.

Prvi je u Matej 10:32: ***Svakog dakle koji prizna mene pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima.***

Drugi odlomak je u Rimljanima 10:9-10: ***Jer ako ustima svojim ispovediš Gospoda Isusa i srcem svojim uzveruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bićeš spašen. Jer srcem se veruje na pravednost, a ustima se ispoveda na spasenje.*** Temeljeno na ova dva odlomka, neke grupe nadodaju lažni dodatak spasenju i uče da mora da se dogodi javno, izgovoreno ispovedanje kako bi osoba bila spašena.

Odgovor na to je da ni u jednom od ova dva odlomka, ispovedanje nije čin odvojen od vere. U slučaju Mateja 10:32, kontekst je da se govori o Izraelovom odbacivanju Mesije, a oni pojedinci među Jevrejima koji žele spasenje moraju da ispovede da je Ješua Mesija, a to znači da priznaju da Ješua jeste Mesija. Ali, u ovom slučaju, reč „ispovediti“ jeste jednostavno deo samog čina verovanja, i nikako nije neki odvojeni čin.

Kada govorimo o odlomku u Rimljanima 10:9-10, Pavle koristi pesničku formu poznatu kao „inverzija“. Pavle naizmenično koristi termine „ispovediti“ i „verovati“ da bi pokazao da oba termina koristi kao da jesu sinonimi. Na primer, u stihu 9, on prvo govori o ispovedanju: **ako ustima svojim**, Gospoda Isusa, a onda drugo: veruješ u srcu da Ga je Bog podigao iz mrtvih. Znači, u stihu 9, prvo je ispovedanje, pa onda verovanje. Onda u stihu 10, on zamenjuje termine. U stihu 10, on prvo govori o verovanju: **Jer srcem se veruje na pravednost**, a onda govori o ispovedanju: **ustima se ispoveda na spasenje**.

Ovo menjanje mesta ispovedanja i verovanja i naizmenično korišćenje ova dva termina pokazuje da ih on koristi kao da su sinonimi. Ispovedanje u ovom stihu jednako je zazivanju imena Gospodnjega. Zazivanje imena Gospodnjeg jeste jednostavno verovati u Njega. Ispovedanje nije čin odvojen od vere.

2. Problemi sa Ovim Učenjem

Tri problema nalazimo kod ovog lažnog dodavanja ispovedanja spasenju.

Prvi problem jeste da je ispovedanje izostavljeno u svim odlomcima koji govore o uslovu za spasenje osim kod dva izuzetka koja smo već naveli. U preostalih dve stotine i nešto slučajeva gde nam se daje uslov za spasenje, ispovedanje nije jedan od tih uslova. Čak i u ova dva slučaja, ispovedanje se koristi samo kao sinonim sa reči verovati u Mesiju.

Drugi problem jeste taj da ukoliko je javno ispovedanje neophodno za spasenje, onda je spasenje na temelju dela. Spasenje bi bilo utemeljeno na delima ukoliko osoba mora da javno ispovedi Mesiju.

Treći problem je u tome što okolnosti kod mnogih ljudi koji jesu spašeni isključuju javno ispovedanje. Mnogi ljudi su spašeni tako što su jednostavno čitali propoved iz evanđelja, ili čitajući Novi Zavet. Oni veruju u Ješuu Mesiju i uistinu su iskusili spasenje bez da su imali prilike to javno ispovediti u tom trenutku i na tom mestu.

Javno ispovedanje nije deo spasenja, a oni koji to uče čine zapravo lažni dodatak uslovu za spasenje.

C. Ispovedanje Greha

Treći lažni dodatak jeste ispovedanje greha.

1. Temelj za Ovo Učenje

Stih, koji se koristi, je I Jovanova 1:9: **Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost i očisti nas od svake nepravde.**

Ljudi ponekad koriste ovaj stih i čine ga uslovom za spasenje govoreći da osoba mora da ispovedi svoje grehe pre nego šta može da bude spašena.

2. Problemi sa Ovim Učenjem

Pre svega, I Jovanova 1:9 nije stih koji ima veze sa spasenjem. Zapravo, pisac piše onima koji su već vernici; oni kojima piše već su spašeni. Primetite zamenicu: **Ako** (mi) **priznajemo grehe svoje**. Zamenice 'mi' i 'svoje' uključuje u to i Apostola Jovana i njegove čitatelje. I Jovan i oni koji čitaju su već spašeni. Ovo nije stih koji ima veze sa spasenjem, ovo je jednostavno stih koji tretira sa gresima počinjenim od strane ljudi koji već jesu vernici.

Drugo, ukoliko je ispovedanje greha neophodan dodatak uslovu za spasenje, koliko ljudi stvarno pamti svaki svoj počinjeni greh? Doslovno bi bilo nemoguće da se osoba seti svakog greha koji je počinila. Ukoliko bi ovaj uslov usitinu stajao, onda bi to značilo da osim ukoliko osoba ne ispovedi svaki greh koji je počinila, ne može da bude spašena! Da je ovo moguće, niko ne bi imao niti nadu za spasenje.

Ispovedanje greha jeste treći lažni dodatak uslovu za spasenje.

D. Preklinjati Boga za Spasenje

Četvrti lažni dodatak koji neki uče jeste taj da osoba mora da preklinje Boga da bude spašena ili jednostavno neće biti spašena. Slika je otprilike ta da je Bog nekako nevoljan da da spasenje, i zato osoba mora da Ga preklinje da bi dobila spasenje.

1. Temelj za Ovo Učenje

Dva glavna odlomka se koriste da bi se ovo podučavalo. Prvi je u Isaija 55:6: **Tražite Gospoda dok se može naći, zazovite ga dok je blizu.**

Savet da se **traži Gospod** tumači se kao „preklinjite Gospoda da vas spasi“. I dok čitaju savet da se traži Gospod, zanemaruju činjenicu iz Rimljanima 3:11 koja uči da niko sam od sebe ne traži Gospoda. Kada bi ovo bio uslov za spasenje, to bi značilo da niko neće biti spašen jer niko nikada nije sam od sebe tražio Gospoda!

Drugi odlomak koji se koristi jeste Luka 18:13, gde se govori o molitvi za spasenje. Ono šta se ovde zanemaruje jeste da ovaj odlomak zapravo ne kaže da osoba mora da preklinje kako bi bila spašena, niti nas ovaj odlomak uči da osoba mora da traži Boga i da traži Boga i da traži Boga, sve dok Ga nekako ne nađe. Odlomak tretira sa molitvenim životom pojedinca, a ne sa spasenjem. Luka 19:10 tvrdi da je Mesija taj koji zapravo traži.

2. Problem sa Ovim Učenjem

Problem je u tome šta u dve stotine i više puta gde se govori o uslovu za spasenje, preklinjanje Boga nije uslov za spasenje. Nigde nije zapisano da osoba mora da preklinje, traži, i da moli Boga da ga spase pre nego šta će Bog to da učini. Nadalje, ovo je onda spasenje po delima. Jako se naglašava u Pismima da je spasenje milost

koja se prima verom. Spasenje, koje Bog nudi, prima se jednostavno verom; osoba ne mora da preklinje Boga da bude spašena. Bog je više nego voljan da to učini.

Ukoliko osoba pre nego je spašena mora da preklinje Boga za spasenje, onda je spasenje po delima.

E. Predavanje Mesijinom Gospodstvu

Peti lažni dodatak za spasenje jeste taj da pre nego osoba jeste spašena mora da preda sebe Mesijinom Gospodstvu. Ovo gledište kaže da osoba treba da prihvati Hrista ne samo kao Ješuu svog Spasitelja, ili Mesiju, već Ga osoba mora prihvatiti i kao Gospoda svog života; tek tada je osoba spašena.

1. Temelj za Ovo Učenje

Odlomci poput Rimljana 12:1-2 koristi se da bi se ovo argumentovalo. Međutim, ovaj odlomak ne govori o uslovu za spasenje, već o nečem što sledi spasenje. Zapravo, Rimljani 12:1-2 jeste dobar argument protiv onoga što se naziva „Gospodstveno Spasenje“. Pavle piše onima koji su već spašeni. U svetlu njihovog spasenja, Pavle ih preklinje da učine Mesiju Gospodom svojih života tako što će prineti svoja tela. Ali, tek nakon što osoba već postane vernik javlja se potreba da takav učini Mesiju Gospodom svog života. Ovo nije uslov za spasenje; već je ovo zapravo uslov za učenje.

Još jedan odlomak se koristi kao argument za ovo isto i to Rimljani 10:9, gde se govori o ispovedanju **Isusa kao Gospoda**. U ovom kontekstu, Pavle ne tretira sa činjenicom da Mesija mora da postane „Gospod svakog segmenta života te osobe“. Reč **Gospod** se koristi u smislu Jahve (GOSPODA) Starog Zaveta. Samo Bog može da spase, a aspekt Gospodstva Isusovog koji osoba treba da bi bila spašena jeste Njegovo Gospodstvo u spasenju. Osoba ne mora da prihvati Njega kao Gospoda svog života kako bi je On mogao spasiti, već Ješua mora da bude Gospod kako bi mogao da spašava. Mesija mora da bude Gospod, u smislu Jahve kako bi bio kvalifikovan kao Spasitelj.

Rimljani 10:9 ne podučavaju da osoba mora da učini Mesiju Gospodom svog života kako bi bila spašena. Već, taj odlomak uči da Mesija mora da bude Gospod kako bi mogao da bude Spasitelj. Kako bi osoba bila spašena, mora da veruje da je Gospod Isus umro za njegove grehe, da je pokopan, i da je ustao iz mrtvih. Osoba mora da se pouzdaje u Njega za svoje spasenje, ali da bi On mogao da spase bilo koga; On mora da bude GOSPOD (Jahve). Suprotno ovom lažnom dodatku spasenju, On postaje Gospod naših života neko vreme posle spasenja, kada vernik prinese svoje telo Mesiji da Ga On trajno koristi (Rimljani 12:1-2).

2. Problem sa Ovim Učenjem

Kada Biblija govori o tome da je Mesija Gospod u vezi sa spasenjem, to tada ne znači Njegovo lično Gospodstvo nad vernikovim životom. Na primer, Dela 10:14

kažu: **A Petar reče: 'Nipošto, Gospode! Jer nikad ne pojedoh ništa pogano ili nečisto.**

U ovom stihu, Petar je Isusa nazvao **Gospode**, pa ipak on kaže Gospodu: **Nipošto, Gospode**. Petar je nastavio da daje primedbu Gospodu. Zapravo, osoba može da prihvati Gospodstvo Mesije kao što je to Petar napravio, a ipak, praktički odmah, delovati suprotno onome šta Gospod zapoveda. Dela 19:8-19 takođe nam iznose istu poantu.

Tako da peti lažni dodatak, predati se Gospodstvu Mesijinom, ili Gospodstveno Spasenje, jednostavno nije Biblijski ispravno.

F. Krštenje

„Da li je krštenje neophodno da osoba bude spašena?“ U ovoj studiji, osvrnućemo se na ovu temu u kratko, kroz trodelni komentar odlomaka, koje ljudi koriste da bi podučavali da je krštenje neophodno za spasenje.

1. Marko 16:15-16

Prvi odlomak koji ćemo da ispitamo jeste Marko 16:15-16. Ovaj odlomak ne kaže da ukoliko neko nije kršten, biće izgubljen, niti ovaj odlomak uči da ukoliko neko veruje ali nije kršten, biće izgubljen. U negirajućem delu izjave to jednostavno nije rečeno. Jednostavno kaže da neko poveruje i da se krsti. U tim danima krštenje je sledilo odmah po spasenju. Uostalom, ovaj stih čak ni ne nalazimo u najverodostojnim i najstarijim rukopisima Evandjelja po Marku.

2. Dela 2:38

Drugi odlomak koji se koristi jeste u Delima 2:38: **Pokajte se, i neka se svaki od vas krsti ... za oproštenje greha**. Grčka reč ovde korištena jeste eis, a to može da se prevede kao „zbog toga“, ili „radi toga“, kao što ima to značenje u Matej 12:41. Stoga, Dela 2:38 jednostavno kažu: „pokajte se i krstite se temeljem oproštenja vaših greha“, ili „zato što ste spašeni, treba da se krstite“.

3. Dela 22:16

Poslednji odlomak je u Delima 22:16, gde, u Grčkom tekstu, nalazimo dva imperativa i glagolski prilog, i doslovno bi zvučalo: „Ustani, krsti se i operi grehe svoje zazvavši ime Gospodnje!“ Ono šta ovaj stih kaže jeste da krštenje sledi posle ustajanja, baš kao što oprost greha dolazi posle zazivanja imena Gospodnjeg. Dva dela stiha treba držati razdvojeno. Baš kao što posle zazivanja imena Gospodnjeg, osoba jeste spašena; kada je osoba spašena, treba da **ustane i da se krsti**.

Krštenje je lažni dodatak uslovu za spasenje.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2018.